

Der er endvidere stillet nogle Ændringsforslag til § 18, som jo gaar ud paa at hindre Misbrug ved at lade en Lejlighed staa ubeboet. Man har her præciseret, at det ikke alene drejer sig om ubeboede, men ogsaa uudlejede Lejligheder, altsaa at det skal forstaas saaledes, at en Lejlighed ikke, som det er sket i visse Tilfælde, kan anses for udlejet og beboet, naar der i Virkeligheden kun er Tale om en pro forma Udlejning, saaledes at det kun er en ganske kort Tid af Aaret, Lejligheden i Virkeligheden er beboet. Men samtidig bliver det ved disse Ændringsforslag bestemt, at Kommunen kan, men ikke skal udleje, thi det kunde maaske i visse Tilfælde være uheldigt, at Kommunen havde en saadan absolut Pligt. Ved Ændringsforslagene Nr. 28 og 29 er det præciseret, at den Udleje af saadanne Lejligheder, som Kommunalbestyrelsen kan bortleje, falder ind under de almindelige Nævn og ikke under Fremlejenævnene; de hører naturligvis hjemme under de almindelige Nævn.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 er Forslaget ført tilbage til den tidligere Lovs Affattelse saaledes, at det kun er beboede Dele af Forretningslokalerne, der kan være Tale om at fremleje. Ændringsforslag Nr. 31 er kun en Rettelse af en Trykfejl i Lovforslaget.

Gennem Ændringsforslagene Nr. 32—35 indføres modererede Bestemmelser med Hensyn til Statens Panteret i Ejendomme, saaledes at det ikke absolut kræves, at det skal være 2den Prioriteter. Det er sket for at lette Anbringelsen af andre Midler i Ejendommene. Det er en Bestemmelse, der er paakrævet i alt Fald i visse Tilfælde. Ændringsforslag Nr. 36 gaar ud paa at give Indenrigsministeren en vis Bemyndigelse til at dispensere fra den almindelige Lovregel om, at der kun maa tages 6 pCt. for Laan i fast Ejendom. Dette er nemlig en Procent, der for Tiden ikke er rimelig. — Endelig er der ved Ændringsforslag Nr. 37 truffet en Bestemmelse om Lovens Indførelse i de sønderjydske Landsdele.

Jeg skal med disse Ord anbefale de Ændringsforslag, der er stillede af hele Udvalget, af Indenrigsministeren og af Udvalgets Flertal.

Simonsen: Jeg beklager, at der ikke har kunnet opnaas Enighed i Udvalget angaaende de vigtigere Bestemmelser i denne Fornyelse af Boligloven, men det har ikke været muligt. Jeg maa derfor anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og anmode mine Partifæller om at

stemme for dem. Det er ikke Mindretallets Skyld, at der ikke har været Mulighed for at opnaa Enighed, thi fra den Side, jeg tilhører, har vi tilbudt at strække os meget vidt. Det fremgik imidlertid tydeligt af Forhandlingerne i Udvalget, at for Flertallet var den nye Litra B. i § 6 en Hovedsag, som man ikke under nogen Omdtænsighed vilde fravige. Det har ikke nogen Sinde fra Mindretallets Side været Hensigten at ville hindre rimelige og rettænkende Husejere i at faa et rimeligt Vederlag ud af deres Ejendomme, ej heller i, ligesom andre Mennesker, at faa et rimeligt Vederlag for deres Arbejde under Dyrtiden, men det kan alt sammen lade sig gøre efter § 6 A. Der var en Mulighed for, at Mindretallet kunde være gaaet med til en Forhøjelse af Minimumstil læget fra 20 til 30 pCt., hvis man kunde have undgaaet den Fare, som § 6 B. er, men Spørgsmaalet kom ikke til at foreligge. Fra Flertallets Side afviste man nemlig al Forhandling om at gaa bort fra den nye Litra B. under § 6. Det vilde have været en stor Fordel og en human Foranstaltning, hvis man her i Tinget kunde være mødt efter Udvalgsbehandlingen med et Forslag uden denne § 6 B.

Jeg forstaar i det hele taget ikke, hvorfor den Del af Flertallet, der udgøres af Venstre, holder saa fast paa denne Bestemmelse; hvorfor man saa haardnakket holder paa, at det praktisk talt udenom Nævnene skal være tilladt Husværterne saa godt som egenmægtig af forhøje Huslejen til mindst 30 pCt. udover, hvad den var i 1914. Men naar man, skønt jeg ikke kan se Grunden, alligevel staar saa fast herpaa fra Venstres Side, maa det vel være, fordi denne Paragraf er at betragte som et lille Afdrag paa det konservative Folkepartis Prioriteter, som nu en Gang skal præsteres, og som der derfor ikke er nogen Vej udenom. Hvad denne Paragraf vil foraarsage, behøver man slet ikke at anstille lange Betragtninger for at forklare. For de mere humane Husværter faar den ingen Betydning. Det er godtgjort, at omkring i Provinsbyerne er den gennemsnitlige Forhøjelse, som Nævnene har tilladt Ejere med vel vedligeholdte Lejligheder, fra 35 til 45 pCt. sammenlignet med 1914. Meningen er jo ikke, at der uden videre skal kunne forlanges en Minimumsforhøjelse af 10 pCt. udover de 20 pCt., men, som det blev fremhævet ved første Behandling, at der kun kan gøres Krav paa de 30 pCt. for vedligeholdte Lejligheder. Følgen vil altsaa nu blive, at mere humane Værter ingen Fordel faar af denne Bestemmelse, hvoraf naturligvis føl-